எண் 207. பிரசார வெளியீடு 7

வார வழிபாடு:

ஞால நின்புகழே மிகவேண்டும் தென்
ஆலவாயில் உறையும் எம் ஆதியே.

—சம்பந்தர்.

தருமபுர ஆதீனம்.

வார வழிபாடு

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகப் பதிவாளர்,

திரு. ச. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை அவர்கள் B. A., L. T.,

எழுதியது.

பிரசாரவெளியீடு 7.

பிரதிகள் 5000.

ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகம்,
தருமபுரம்.

உ

குருபாதம்

இந்நூல்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனம்

௨௫-வது மகாசந்நிதானம் ௩

ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்

திருவுள்ளத்தின்படி வெளியிடப்பெற்றது.

தருமபுர ஆதீனம்

1949.

பிரசாரவாகன வெளியீடுகள்

1. நல்வழி.
2. இன்பம்.
3. அமைதி.
4. இந்துமத பாலபாடம்.
5. திருமுருகாற்றுப்படையும்,
   கோளறு பதிகமும்.
6. சமயப்பிரசாரவாகன
   முதல் ஆண்டு அறிக்கை 1948—49.

உ

குருபாதம்

வார வழிபாடு

மூரல் வெண்மதி சூடு முடியுடை
வீரன் மேவிய வேற்காடு ரு
வார மாய்வழி பாடுநி னைந்தவர்
சேர்வர் செய்கழல் திண்ணமே. —சம்பந்தர்.

தோற்றுவாய்:

உலகத்தில் அடிக்கடி சமாதானம் குலைந்துவிடுகிறது. மக்கள் பெருந்துன்பத்துக்கு உள்ளாகிறார்கள். மூலகாரணம் என்ன? அது, மக்களிற்பலர், இவ்

வுலகத்தின் அமைப்பையும், படைப்பின் நோக்கத்தையும் போதுமான அளவு அறியாமலிருப்பதும், அதனால் அன்பும் அருளும் குன்றிய வாழ்க்கையை நடாத்தி வருவதுமே என்னலாம். ஹிட்லர் முசோலினி முதலிய கொடியோர்களும், அவர்களைப் பின்பற்றுவோரும் செய்யும் அட்டூழியங்களில் இதனுண்மையை இந்நாளில் விளக்கமாய்க் காண்கின்றோம். இத்தீயோரை எதிர்த்து நிற்கும் இருபெரும் சனநாயகப் பெரு நாடுகள், போர் முடிவில் உலக சமாதானத்தை அன்பு, அறம், சுதந்திரம் சமத்துவம், இவற்றை அழிக்க எழுந் தீமையை வெல்ல வல்ல தருமவீரம் என்னும் அத்திவாரத்தின்மீது நிலை பெறுத்தல் வேண்டும் என்னும் தீர்மானத்தை உலகறியக் கட்டுரைத்துள்ளன.

புதுயுக வாழ்வின் அடிப்படை நன்மனம்:

இந்தத் தீர்மானத்தின்படி விரைவில் தீயவெல்லாம் ஆழ்ந்து வையகந் துயர்தீர்ந்து நன்மை பரவுதற்கு-புது

யுகம் தோன்றி வளர்தற்கு - இன்றும் இனியும் மக்களனைவரும் செயற்பாலதொன்றுண்டு. அது என்னெனில் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் மனத்தில் மாசு மிகப் படியாதபடி பார்த்து வருதலேயாம். செம்பில் இயற்கையாய்க் களிம்பு பிடிப்பதுபோல் மனதில் இயற்கையாய் அவா, அழுக்காறு, வெகுளி முதலிய அழுக்குப் பிடிக்கும். களிம்பு நீங்கச் செம்பைத் துலக்குவதுபோல, கெட்ட எண்ணம் நீங்க மனதைத் துலக்குதல்வேண்டும். துலக்கினால் நல்ல மனமுண்டாம். அஃதுண்டானால், நல்ல சொல்லுண்டாம்; நல்ல செயலுண்டாம். ஆதலால் நன்மன வளர்ச்சியே எவர்க்கும் எஞ்ஞான்றும் வேண்டுவதொன்றாம். இதுவே இறைவன் குறிப்பறிந்து, ஒத்துச்சென்று அவன் திருவருளைக் கூடுதற்கு ஏற்ற உபாயமாகும். இந் நன்மன மில்லையெனில், செல்வம், சுதந்திரம், அறிவு, ஆண்மை முதலிய வேறென்ன வசதியிருப்பினும் தனி மனிதனோ சமுதாயமோ நெடுநாள் இன்புடன் வாழ

முடியாது. Righteousness exalteth a nation என்று
விவிலிய வேதம் கூறுவதும் இங்குக்கருதத்தக்கது.

நன்மன வளர்ச்சிக்குரிய உபாயம் நற்சார்பு:

அச்சாதனங்களின் நோக்கமாயிருப்பது பொய்
வழிஒடும் இயல்புடைய மனத்தை மெய்வழியே திருப்ப
வேண்டி உண்மையினிடத்து - உயர்ந்த பொருளி ௯
னிடத்துச் சாரவைத்தலேயாகும். அப்படிச் சாரவைத்த
லால், மனமாசு அகலும்; புன்மனம் நாளடைவில் நன்
மனமாகும், இதை எவ்வகையிற் செய்வது என்னில்,
சத்திய சொரூபரும் தன்னொப்பில்லா உயர்பொருளு
மாகிய கடவுளையும் அவர்வழி நிற்கும் ஆன்றோர்களை
யும் நினைத்தல், அவர்குணங்களுரைத்தல், அவர் சொற்
கேட்டல், அவர் சொன்னவழி நடக்க விரும்புதல்
ஆகியவற்றைப் புரிதலால் என்று கூறலாம்.

அறிவு அன்பு வளர்ச்சியும் இருவகை வழிபாடும்:

இதனை ஒவ்வொரு மனிதனும் தனிமுறையிலும் சமூக முறையிலும் செய்து வருதல்வேண்டும். உடம்பிற்குச் சோறும் நீரும் இன்றியமையாதன வாதல்போல உயிருக்கு அறிவும் அன்பும் இன்றியமையாதனவாகும். ஆதலால், தனிமுறையில் ஒவ்வொருவரும் நாடோறும் இரண்டு முறையாயினும் தன்னந்தனியே சிறிது நேரமிருந்து, தங்கள் மனதைக் கடவுளிடத்திலும் அவன் மெய்யடியாரிடத்திலும் பொருத்தி நிறுத்திவைக்க விடாமுயற்சி செய்தல்வேண்டும். நித்திய வழிபாடு என்று பல சமயங்களிலும் விதிக்கப்பட்டிருப்பதன் பெருநோக்கம் இதுவாகும். இறைவனைத் தங்கள் தங்கள் பக்குவத்திற்கு ஏற்ற முறையிலும் அளவிலும் நினைத்து, உணர்ந்து, அன்பு செலுத்தி, அவ்வுணர்வில் இயன்ற கால அளவும் இலயித்து நிற்றல் வேண்டும். அதற்குப் பெருந்துணையாகக் கைக்கொள்ளத்தக்க சாதனங்களுள்

அநுபூதிமான்களுடைய அருள் வாக்குக்களைப் பொருளுணர்ந்து நாளுக்கு ஒரு முறையேனும் பாராயணஞ் செய்தல் சிறந்த தொன்றாகும்.

சமூகவழிபாடு:

இத் தனிமுறை வழிபாட்டுடன் சமூக வழிபாட்டையும் மனிதன் செய்தல்வேண்டும். சமுதாயத்தினின்று தனிமனிதன், என்றும் அடியோடு பிரிந்து வாழமுடியாதவன். தனிமனிதன் நன்மை தீமைகள் சமுதாயத்தைத் தாக்குவது போலவே, சமுதாயத்தின் நன்மை தீமைகள் தனிமனிதனைத் தாக்கும். தனிமனிதன்பால் தோன்றாத நல்ல உணர்ச்சிகள், அநுபவங்கள், உண்மைகள் என்னுமிவைகள், ஒருப்படு சிந்தையினர்கள் குழுமியுள்ள சமுதாயத்திற் சேர்வதால் அவனுக்குக் கிடைக்கும். ஆதலால், "நல்லாரோ டிணங்கி யிருப்பதுவும் நன்று"

சமூகவழிபாட்டின் தொன்மை:

இப்பயனை அளிக்கவல்ல சமூகவழிபாடு பன்னெடுங் காலமாக இப்புவியிடை இருந்து வந்துள்ளது. இந் நெறியைப் போதிய கட்டுப்பாடில்லாத முறையில் இன்றும் பின்பற்றி வருகின்றனர். பண்டைநாளில், பெரும்பாலும் எல்லா ஆலயங்களிலும் உருவ வழிபாட்டுடன், ஆன்றோர்பாடற் பாராயணமும், புராண படனமும் நிகழ்ந்து வந்தன. இவற்றின் வாயிலாக மக்கள் அவசியமாய் அறிய வேண்டிய ஆன்றோர் வரலாறுகளும் சமய ஒழுகலாறும், சமயக் கோட்பாடுகளும் கற்றோர்க்கும் கல்லார்க்கும் தெரிந்து வந்தன.

இந்துக்கள் வழிபாட்டின் பிற்காலச் சிறுமை:

சிறிது காலமாய் இந்துக்களது சமூக வழிபாடு பயன் நிரம்பிய இம்முறையில் நிகழ்வதில்லை. ஆலயத்திற்குச்

செல்வோர் தொகையே அளவிற் சுருங்கிவிட்டது. அப்படிப் போவோரும், உருவ வழிபாட்டின் நன்மையை மட்டும் ஒரு சிறிது பெற்றுத் திரும்பிவிடுகிறார்கள். அவ் வழிபாட்டின் முழுப்பயனையும் தருதற்கேற்ற சாதனங்கள் நம் கோயில்களில் இப்போதில்லை. அவசியமான சமய ஞானமும் மெய்யன்பும் உண்டாக்கவல்ல சமய போதனை அங்கே கிடைக்கவில்லை. விழாக்காலங்களிலுங் கூட, கொட்டும் முழக்கும், கூத்தும் பாட்டும், வேடிக்கை விளையாட்டும், பெரும்பாலோர்க்கு விளங்காத சடங்குமே மிகுத்துக்காணப்படுகின்றன. சில மாதங்களாகத்தான் பல கோயில்களின் திருவிழாக்களில் சில நற்பகுதிகள் புகுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

வார வழிபாட்டிற்கு ஏற்ற காலம்;

ஆயினும் வாரவழிபாடுபோன்ற நெறிப்பட்ட சமுதாயவழிபாடு இன்னும் இந்துக்களிடையே ஏற்பட

வில்லை. இது இவர்களுள்ளும் ஏற்படுதல் இன்றியமையாததாகும். உத்தியோகத்தர்கட்கும், கலாசாலைகட்கும் தொழிற்சாலைகட்கும் இன்னும் பல தாபனங்கட்கும் வாரத்தில் ஒரு நாள் ஓய்வு நாளாய்க் கிடைத்திருக்கின்றது. பிறர் கீழன்றித் தாமே வேலைசெய்வோரும் இப்படி வாரத்திற் கொருநாளை அவ்வவ்விடத்தின் வசதிக்கேற்ப அமைத்துக் கொள்ளுதல் எளிதேயாகும். நகரங்களிலும், நகரச் சார்புடைய பேரூர்களிலும் ஞாயிற்றுக் கிழமையையே சமுதாய வழிபாட்டிற்குரிய நாளாகக் குறித்துக்கொள்ளலாம். இந்துக்கள் செய்யும் வாரவழிபாட்டிற்குப் பெரும்பாலும் மாலைப்போதே ஏற்ற வேளையா யிருக்கும்.

ஏற்ற இடம் ஆலயம்:

இவ்வாறு வாரவழிபாட்டிற்கு உரிய நாளென அவ்வவ்வூரினர் நாளை வரித்துக்கொண்டதும், அவரவர்

வாழும் ஊர் அல்லது ஊர்ப்பகுதியிலுள்ள கோயிலையே வழிபாட்டிற்குரிய இடமாகக் கொள்ளுதல் சிறப்பாம். கோயிலில்லா ஊர் பெரும்பாலும் இந்நாட்டிலிராதாகையால், வழிபடு மிடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தல் அரிதல்ல. எவ்வூரிலேனும் வசதியான ஆலயம் இல்லாவிடில் சபை, பஜனைக்கூடம், மரத்தடி நீழல் முதலிய பொதுவிடமொன்றைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ளலாம்.

சைவ வைணவ பேத உணர்ச்சியுள்ளவர்கள் வாழுமிடத்தில் எவர் எக்கோயிலிற் கூடுவது என்னும் கேள்வி ஒருகால் பிறக்கலாம். சிறப்பு வகையில் சைவப்பற்றுடையா ரெல்லாம் சிவாலயத்திலும், வைணவப்பற்றுடையாரெல்லாம் விஷ்ணுவாலயத்திலும் ஒன்றுசேர்ந்து வழிபடலாமாகையால், இடத்தால்இடர் விளையவேண்டிய அவசியமில்லை. போதிய மனவிசாலம் உண்டான பின்பு, இரு தொகுதியினரும் ஒன்று சேர்ந்து சமரச சன்மார்க்க நெறிபற்றி எந்த ஆலயத்திலும் வழிபடலாம்.

சிலருக்கு ஆலயந் தொழுவதில் அருவருப்பேற்பட்ட காரணம்—அதை நீக்கும் ஐம்பேர் உபாயம்:

ஆங்கிலங் கற்றுப் பிறநாட்டியல்புணர்ந்த நம்மவர்களிற் பலர், தெய்வ நம்பிக்கையும் வழிபாட்டில் விருப்பமும் உடையவர்களாயிருந்தும், நம்முடைய தேவாலயங்களுக்கு வந்து வழிபடுதலில் ஆர்வமில்லாதவர்களாய்-அசூயை கொண்டவர்களாய்- இருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம், இவ்வாலயங்களிற் காணும் துப்புரவின்மையும், பொருள் விளங்காப் பூசைமுறைகளும், பொருந்தாக் காட்சிகளும், வழிபட வருவோரது ஒழுங்கின்மையும், ஆலயத்தில் அமைதிக் குறைவும், பிரயோசனச் சுருக்கமும் இவைபோன்ற இன்னும் சில குறைவுகளுமாம்.

ஆதலால், கற்றோரும் மற்றோரும் ஒன்றுசேர்ந்து வாரவழிபாட்டைச் சீர்பெற நடாத்தி வருவதற்கு ஆலய வழிபாட்டுமுறையில் சில திருத்தங்கள்தேவை. இவைகள்

சுத்தம், சுருக்கம், ஒழுங்கு, அன்பறிவுப் பெருக்கம், ஒற்றுமை யுணர்ச்சி என்னும் ஐம்பெரு நலங்களைத் தருவனவா யிருத்தல்வேண்டும்.

வாரவழிபாட்டிற்கு மக்கள் செல்லுமுறை:

இந்த நன்மைகள் பொருந்த எம்முறையில் இந்துக்கள் வாரவழிபாட்டை நடாத்தி வரலாம்? இவ் வழிபாட்டிற்கெனத் தேர்ந்தெடுத்த நாளின் மாலைப்போதில் குறிப்பிட்ட நேரத்தில், அவ்வவ்வூர் ஆடவரும் மகளிரும் உடம்பைத் தூய்மை செய்து, ஆடம்பரமற்ற நல்லாடையுடுத்து, வழிபாட்டில் ஆர்வம் பெருகு நெஞ்சோடு ஆலயத்தை அடைதல்வேண்டும். மாலைப் பூசைத் தீபாராதனையைத் தரிசித்து முடித்ததும், குறித்த நேரந் தவறாது, ஆலயத்தில் அமைதி நிலவும் விசாலமானதொரு பகுதியில் ஒன்றுகூடுதல் வேண்டும். ஆண்களும் பெண்களும் தனித் தனித் தொகுதியினராய்ச் சேர்ந்து

ஒரு தொகுதி முன்னும் மற்றது அதன் பின்னுமாய் அணிபெற அமர்தல்வேண்டும். பின்பு, கீழ்க்கண்ட ஆறு அங்கங்களையுடைய வழிபாட்டினை நடாத்தல்வேண்டும்.

வழிபாட்டின் ஆறு அங்கங்கள்:

இவை, (க) தோத்திரம் (உ) பாராயணம் (ங) சமய போதனை (ச) மோனத்தியானம் (ரு) வாழ்த்து (சு) மூர்த்தி வழிபாடு என்பனவாம். சிவாலயங்களில் நடைபெறற்கேற்ற முறைமட்டும் இங்கே குறிக்கப்படும். இதனை அறிஞர்கள் அவசியமான அளவு மாற்றி, விஷ்ணுவாலயங்களில் நிகழும் வாரவழிபாட்டிற்கும் அமைத்துக் கொள்ளலாம். ஒவ்வொரு வாரக்கூட்டத்திலும் தோத்திரப் பாடல் பாடுவோரும், சமயபோதனை செய்வோரும் பாடும் பாட்டும், பேசும்பொருளும் முன்னதாகவே சித்தஞ் செய்யப்பட்டதொரு திட்டப்படி இருத்தல்வேண்டும்.

(க) **தோத்திரம்:** இது, கடவுளைத் தம்மநுபவத்திற் கண்ட பெரியோர்கள் அருளிச் செய்துள்ள துதிகளுள் ஒன்றாக இருத்தல் சிறப்பாம். அப் பாடல் கடவுளது சகள நிலையையேனும், நிஷ்கள நிலையையேனும் குறிப்பதாயிருக்கலாம். சகள நிலைகுறிக்கும் பாசுரமாயிருந்தால், சிவாலயங்களில் சிவமூர்த்தங்களில் ஒன்றையும், விஷ்ணுவாலயங்களில் விஷ்ணு மூர்த்தம் ஒன்றையும் குறிப்பதாயிருத்தல்வேண்டும். அன்றியும் அது பிற சமய மூர்த்த மெதனையும் குறைத்துரையாத பாட்டாயிருத்தல் மிகவும் நன்றாம். பாடுதற்கு நியமிக்கப்படுவோர் அப்பாட்டின் பொருளை உணர்ந்து, இனியகுரலில் மனமுருகப் பாடவல்ல நல்லவராயிருத்தல் வேண்டும். இது ஐந்துநிமிடத்திற்குள் முடியவேண்டும். கூட்டத்தினர் மனதை அமைதிப்படுத்தல் இதன் நோக்கம்.

(உ) **பாராயணம்:** வழிபாட்டின் தோத்திரப் பகுதியில் செய்யுளைப் பாடுவோர் ஒருவர்; பிறரெல்லாம்

கேட்டு அமைதி பெறுவோர். ஆனால், பாராயணம் என்னும் இப்பகுதியில் வழிபாட்டுக் கூட்டத்தாரனைவரும் பங்கெடுத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். ஆண்பெண் கற்றோர் கல்லார், முதியோர் இளையோர் என்னும் பாகுபாடு இருத்தலாகாது, எனவே பாராயணத்திற்கென்று தேர்ந்தெடுக்கும் அநுபூதியாளர் திருவாக்கானது, செம்பாகமான நடையிலுள்ளதாயும், கடினமான இராக தாளங்களில் கட்டுண்ணப் படாததாயும், யாவரும் ஒரே குரலில் எளிதாகப் பொருளுணர்ச்சியுடன் ஓதக்கூடியதாயும் இருத்தல்வேண்டும். சிவாலயங்களில் நிகழும் வார வழிபாட்டிற்குத் திருவாசகத்தின் முற்பகுதியிலுள்ள சிவபுராணமும் திருவண்டப்பகுதியும்போன்ற திருமுறைப் பகுதிகள் ஏற்றனவாகும். தாயுமானார், இராமலிங்கஅடிகள் முதலிய பிற்கால அநுபூதிமான்கள் இயற்றிய எளியநடைத் தோத்திரங்களில் அனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து ஒழுங்காய் எளிதில் ஓதக்கூடிய பாக்களையும் தேர்ந்தெடுத்து ஓதலாம்.

விஷ்ணுவாலய வழிபாட்டிலும் இம்முறைமையினைப் பின்பற்றித் திருமாலடியார்கள் அருளிச்செய்த அநுபவ வாக்குக்களைப் பொருளுணர்ச்சியுடன் பாராயணம் செய்தல் நலமாம். இவ்வகைப் பாராயணம் 15 நிமிடங்கட்குள் முடிதல்வேண்டும்.

(௫) **சமயபோதனை:** பல காரணங்களால் இக்காலத்தில் இந்துச் சிறுவர் சிறுமியர்கட்குத் தம் சமயத்தைப்பற்றிய அறிவு மிக மிகக் குறைவு. பெரும்பாலும் அவர்கள் வீட்டிலும் பாடசாலைகளிலும் அவர்கட்குச் சமய அறிவு புகட்டப்படுவதில்லை. இவர்கள் முதியோராய் வாழ்க்கைத்துறைகளில் இறங்கிய பிறகும் இவர்கள் சமயஞானம் ஐயம், திரிபு, அறியாமை என்னும் முக்குற்றங்கட்கும் உட்பட்டதாயிருக்கின்றது. வாழையடி வாழையாய் அஞ்ஞானக்கூட்டம் அதிகரித்து விட்டது. ஆகையால், வேதாகமங்களினடிப்படையான கோட்பாடுகள், அவரவர் சமயங்களின் சிறப்புக் கொள்

கைகளில் முக்கியமானவைகள், இன்றியமையாத சமய அநுட்டானங்கள், ஆலய அமைப்புக்கள், ஆலய நித்திய நைமித்திகங்களின் நோக்கங்கள், மூர்த்தி தத்துவங்கள், சமயப்பெரியார் வரலாறுகள் முதலியவற்றைப்பற்றிக் கற்றோர்மட்டுமன்றி, ஆண் மக்கள் பெண் மக்கள் அனைவரும் எளிதில் அறிந்துகொள்ளும் அளவில், முறையில், சமயபோதனை வாரந்தோறும் நிகழ்ந்து வருதல் வேண்டும். அருள்பெற்ற ஆன்றோர் சரிதங் கூறுதல், அவர் வாக்குக்களின் பொருளை விளக்குதல் முதலிய பலமுறைகளைப் பின்பற்றி இத் தொண்டினை நிகழ்த்தி, பொதுமக்களது சமய அறிவை வளர்த்துவருதல் வேண்டும். இத் தொண்டு நிகழ ஏற்பாடுசெய்யுங்கால், சில எச்சரிக்கைகளைக் கவனித்தல்வேண்டும்: (i) சமயபோதனை செய்வோர், தாம் போதிக்கும் விஷயத்தில் உள்ளபடி நம்பிக்கையும் அன்பும் உடையராயிருத்தலோடு, யாவரும் விரும்பும் நல்லொழுக்கமுடையராயிருத்தல்

வேண்டும். (ii) போதனையானது, கேட்கும் பொது மக்கள் அறிவிற்கு எளிதில் எட்டும் அளவினதாக இருத்தல்வேண்டும். கடினமான தத்துவசாஸ்திர விஷயங்களை விளக்கத் தலைப்பட்டுவிடலாகாது. தூயவாழ்க்கையில் விருப்பும், இறைவனிடத்தில் உள்ளக் கசிவும், உயிர்களிடத்து அருளும், ஒற்றுமை உணர்ச்சியும் விளைப்பதே இப்போதனையின் பெரும் பயனாக இருத்தல்வேண்டும். இவற்றை விளைக்காத வெறும் பாண்டித்தியமும் சொற்சாலமும் சிறிதும் வேண்டற்பாலன வல்ல. (iii) சிவாலயங்களிற் சைவ நூல்களும் சிவ சரிதங்களும் விளக்கப்படுதல் பொருத்தம். இது போன்றதொரு முறையே விஷ்ணுவாலயங்களில் நிகழும் வாரக்கூட்டப் பிரசங்கங்கட்கும் ஏற்றதாகும். ஆனால், எக்கூட்டத்திலும் பிற சமயங்களையும், பிற இன மக்களையும் குறைவாகப் பேசுதல் சிறிதும் விரும்பத்தக்கதன்று. பிற சமயங்களில், அவற்றின் சாத்திரங்களில், உள்ள ஒற்றுமைப்

பகுதிகளையும் நன்மைகளையும் அன்போடு பாராட்டிப் பேசுதல் அனைவர்க்கும் நன்மைதரும். அது வாய்க்காத இடத்து, பிற சமயங்களைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லாது விடுதலே நலம். அன்பும் ஒற்றுமையும் இந்திய சமூகத்தினிடையே விரைவில் வளர்தல் அவசியமாதலின், சமய போதனை செய்யும் பெரும் பொறுப்புடைய அறிஞர்கள் யாவரும் இந்த அறநெறியைக் கடைப்பிடித்துத் தம் சமயபோதனையைச் செய்தல்வேண்டும். வார வழிபாட்டில் சமயபோதனை 30 அல்லது 35 நிமிடத்திற்குள் முடிதல்வேண்டும்.

(ச) **மோனத் தியானம்:** இஷ்ட மூர்த்தங்களைத் தியானிப்பதிலோ, அல்லது சமயபோதனையில் கேட்ட நற்பொருளைச் சிந்திப்பதிலோ இதற்கெனத் தரும் சிறு பொழுதைச் செலவிடுதல்வேண்டும். வழிபாட்டிற்கு வந்தோர் அனைவரும் சுகாசனத்தமர்ந்து, மன அலைகளை

அடக்கி, அதனை ஒருமுகப்படுத்தி, நற்பொருளில் நாட்ட முயலுதல்வேண்டும். முழு அமைதி நிலவுதல்வேண்டும். இதற்கு மூன்று நிமிட காலம் போதும். இது தொடங்கு நிமிடத்தையும் முடியுநிமிடத்தையும் கைம்மணி யோசையால் - அல்லது சிவநாம சப்தத்தால் - கழக வினையாளர் தெரிவிக்கலாம்.

(ரு) வாழ்த்து: மௌனத் தியானம் கலைந்த பிறகு ஆன்றோர் உலகுய்ய அருளிய வாழ்த்துப்பாட்டொன்றை போதகர் பாடி வாழ்த்தலாம். உள்ளத்தைக் கவரும் பெரு நிகழ்ச்சி உலகில் யாதாமொன்று நிகழ்ந்தகாலை, அதுபற்றி ஆண்டவனை நோக்கிக் கூட்டத்திலிருந்து ஒருவர் விண்ணப்பித்தலையும் அவ்வப்போது ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

(சு) வழிபாடு: பின்பு வழிபாட்டுக் கூட்டத்தார் அனைவரும் எழுந்திருந்து உட்பிராகாரத்தில் வலம் வந்து

சுவாமி சந்நிதியை அடைந்து, அமைதியாய் இருமருங்கும் நிற்றல்வேண்டும். உடனே கற்பூர தீபாராதனை மட்டும் நிகழ ஏற்பாடு செய்தல்வேண்டும். நிவேதனம் அருச்சனை முதலிய நிகழ்ச்சிகள் இவ்வேளைக்கு ஏற்புடையனவல்ல. சுவாமிப் பிரசாதத்தை - திருநீற்றை அல்லது தீர்த்தம் துளசியை - வந்திருக்கும் அன்பர்களுக்குள் எவ்வித ஏற்றத்தாழ்வும் காட்டாது, சமபாவனையுடன் அவரவர் நிற்க நேர்ந்த முறையையே தொடர்ந்து வழங்குதல் வேண்டும்.

இச்சுருக்கமுறையிலேயே அம்பிகையை வழிபட்டதும், அனைவரும் தத்தம் வீடு செல்லலாம். கால இயல்பையும் பொழுதுச் செட்டையும் கருதி இவ்வழிபாட்டினை 15 நிமிடங்களில் நிறைவேற்றி விடுதல்நல்லது. இவ் வாரவழிபாட்டிற்கு வேண்டிய மொத்த நேரம் ஒரு மணி பதினைந்து நிமிடமாகும்.

எங்கும் வாரவழிபாடு நடத்துதற்குவேண்டிய அமைப்பு;

இத்துணைச் சிறப்புவாய்ந்த வார வழிபாட்டை இடைவிடாது நடாத்தி வருவதற்கு ஓர் அமைப்புவேண்டு மன்றோ என்னும் ஓர் எண்ணம் தோன்றலாம். விரிவான அமைப்பொன்றும் வேண்டுவதில்லை. சிதம்பர சபா நாயகரே இச்சங்கங்கட்கும் சபாநாயகர் - தலைவர். அவர் வாழ்க்கைத்துணை நலமாகிய உலகீன்ற அன்னையாரே துணைத்தலைவர். வாரவழிபாட்டில் நம்பிக்கையுடைய அன்பரனைவரும் சங்க உறுப்பினர். இவருள் மிக்க ஆர்வமுள்ள நல்ல இளைஞர் ஒருவரைச் சங்கச் செயலாளராக ஆண்டுக்கொருமுறை ஏற்படுத்திக் கொள்வது சாலும். மாத சந்தா என்னும் நியமந்தானும் அவசியமன்று. பூட்டி முத்திரையிட்ட உண்டியொன் றில் கூட்டத்தில் அன்பர் மனமுவந்திடும் சிறு காசு களும், அவசியம் நேர்வுழி அன்பர் அளிக்கும் நன் கொடைப்பொருளும், வழிபாட்டுச்செலவுகட்குவேண்டிய

வருவாயாகும். இதனைக்கொண்டு பாராயணப்பாசுரங்கள் முதலிய சமயப் பிரசுரங்களை வெளியிடுதல், ஆலய வழிபாட்டின் சார்பாக நேரும் சொற்ப செலவுகளைச் செய்தல் முதலிய தொண்டுகளை இயற்றி வரலாம். மாதத்திற்கொருமுறை வழிபாட்டுக் கூட்ட முடிவில், உண்டியைத் திறந்து, அதிற் சேர்ந்தபொருளைக் கணக்கிட்டு, கூட்டத்திலேயே மாத வரவுசெலவு கணக்கைச் செயலாளர் படித்துக் காட்டிவிடலாம்.

வாரவழிபாட்டின் விழுமிய பயன்:

உள்ளன்புடன் கிராமந்தோறும்-பேட்டைதோறும் மேற்குறித்த சுருங்கிய அமைப்பில் வாரவழிபாட்டை இந்துக்கள் ஒன்று சேர்ந்து செய்துவந்தால், அவர்கள்பால் இப்போதுகாணும் பல்வகைக் குறைகள் விரைவில் நீங்கும். உற்றுநோக்குவோர் இதனுண்மையை எளிதில் உணர்வர். சிதறிக்கிடக்கும் இக்கால இந்துசமுதாயத்தில்

நற்பண்புகள் வேரூன்றி வளர்வதற்குத் தெய்வ மின்சாரசக்தி ஒன்று அதனுட்பாயவேண்டுவது மிகவும் இன்றியமையாததாகும். அம்மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யுமிடம் தேவாலயம். உற்பத்தி செய்யும் உபாயங் களில் சிறந்ததொன்று வாரவழிபாடு. வாரத்தோடு (வாரம்—அன்பு) வாரந்தோறும் இவ்வழிபாடு எங்கும் நிகழ்ந்துவரின் ஆலயங்களில் தெய்வக்கலை மீண்டும் வீசும். உயரிய குறிக்கோள் நம்மவருள்ளத்தைக் கவரும். சாதி குலம் பிறப்பென்னும் தடுமாற்றம் நீங்கும். உலக வாழ்வில் காணும் செருக்கு, போட்டி, பகை, வறுமை முதலிய சிறுமை யெல்லாம் ஒழியும். அறிவும், அன்பும், அறனும், அறஞ்சார் வீரமும், ஒற்றுமையும், பலமும், செழிப்பும், புத்துயிர்பெற்று ஓங்கும். வீட்டு வாழ்வும் நாட்டு வாழ்வும் மாசற்று விளங்கும். காலத்தின் தேவையை உணர்ந்து பலர் ஒன்று சேர்ந்து, எளியவர் கட்குக் கல்வி, கைத்தொழில், நல்லொழுக்கம், தெய்வ பக்தியாதி நலங்கள்வளர்தற்கான சீவகாருணியச் செயல்

களை மேன்மேற்செய்து புண்ணியமும் புகழும் பெறுவர். சிவபக்தி மேவிடும்.

அச்சம்மிலர் பாவம்மிலர் கேடும்மிலரடியார்
நிச்சம்முறு நோயும்மிலர் தாமுந்நின்றியூரில்
நச்சம்மிட றுடையார்நறுங் கொன்றைநயந்தாளும்
பச்சம்முடை யடிகள்திருப் பாதம்பணிவாரே.

இப்பெருந் தொண்டினை ஊக்கத்துடன் தொடங்கி நிகழ்த்தி வரும் பொறுப்பு, சிறப்பு வகையில் நம்சமய சகோதரிகளைச் சார்ந்தது. அவர்கள் ஒத்துழைப்பும் தூண்டுதலும் இன்றியமையாதவை. திலகவதியார், பகவதியார், மங்கையர்க்கரசியார், செம்பியன் மாதேவியார்* முதலிய பெண்மணிகளின் திருநாமங்கள் இக் காலப் பெண்மணிகளையும் சமயப்பெரும்பணியை மேற்

---

*இவர், திருவிசைப்பா பாடிய கண்டராதித்தர் என்னும் சோழமன்னருடைய மனைவியார்; சிவபத்தியிற் சிறந்தவர்; பல சிவாலயங்களைக் கட்டி முடித்த செம்மனச் செல்வியார்.

கொள்ளுமாறு ஊக்கவல்லன. இங்ஙனம் இருபாலாரும் இறைவனைவழிபட்டு வருவாராயின், தெய்வம் தோன்றுந் துணையாய் வெளிப்பட நின்று அருள் புரியும். இந்நாடு மட்டுமன்றி, உலகமுழுதுமே துயர்தீர்ந்து இனிதுவாழும்.

முடிப்புரை:

"உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளல்" என்றும், "கடனென்ப நல்லவை யெல்லாம் கடனறி சான்றாண்மை மேற்கொள்பவர்க்கு" என்றும் ஆன்றோர் பணித்துள்ளனர். மக்கள் 'ஊன் நோக்கும் இன்பம்வேண்டி' உழலாமல், 'வான்நோக்கும் வழியாவது' நிற்றல்வேண்டும் என்னும் உணர்ச்சியுடையராயிருத்தல் எந்நாளிலும் போலவே இந்நாளிலும் அவசியம். அவ்வழியில் அனைவரும் விரைந்து செல்லுதல்வேண்டும் என்று நல்லோர் நாடுவர்; அதற்குத் தம்மாலியன்ற அளவிலும் தளராது பாடுபடுவர். அவர் செய்யும் முயற்சி, அவர் குறித்த

அளவு பயனைத் தருமோ தராதோ என்று அதிகமாய் ஆராயவேண்டுவதில்லை. 'ஆயக்கடவேன் நானேதான்? என்னதோ இங்கதிகாரம்?' என்று வினவும் ஒரு மணி வாசகம் இங்கு நினைவிற்கு வரலாம். 'வேண்டி வினை செயேல்' என்னும் கருமயோகக் கட்டளையை மேற்கொண்டு, திருவருள் வழிகாட்டுமளவில், நற்கருமங்களை நல்லாரனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து செய்துகொண்டே போதல் அவர் கடனும். இந்த நிலையிலிருந்து எழுதப்பட்டதே இச்சிறுகட்டுரை. இந்துசமுதாய முன்னேற்றங் கருதி இதிற்கண்டுள்ள முறையினைவிடச் சிறந்ததொன்று ஆன்றோர்க்குத் தோன்றலாம். அதனை அவர்கள் வெளியிடுவதற்கும், பலர் அதனையொட்டி நடத்தற்கும், இது ஒரு தூண்டுகோலாயிருக்குமாயின், இது தன்பணியை நிறைவேற்றியதாகும். 'தாய்தந்தை பல்லுயிர்க்கும் தாமேயாய தலைவர் மருவி எப்பொருளும் வளர்ப்பார்' ஆதலின், எல்லாம் நன்மையாம்.

“அடியா ரானீர் எல்லீரும்
அகல விடுமின் விளையாட்டை
கடிசே ரடியே வந்தடைந்து
கடைக்கொண் டிருமின் திருக்குறிப்பை.”

“நிற்பீ ரெல்லாம் தாழாதே
நிற்கும் பரிசே ஒருப்படுமின்;
பிற்பால் நின்று பேழ்கணித்தால்
பெறுதற் கரியன் பெம்மானே.”

—மணிவாசகர்.

